

høre om, er om Overdragelse. Og føler man saa ikke de Vanskeligheder og Farer, der vil opstaa paa Øerne selv og af international Art, naar man har en misfornøjet Befolkning, der ikke har faaet sit Ønske opfyldt om at blive overdraget til den sprog- og kulturbeslægtede Stormagt, og naar man har den Stormagt, som ogsaa paa sin Side føler sig skuffet over ikke at have naaet sin Hensigt, liggende lige op ad den misfornøjede Befolkning? Tror man desuden, at vi, fjerne og svage, som vi er, under eventuelt vanskelige Forhold i disse Farvande vil kunne varetage vore Neutralitetspligter paa behørig Maade, paa en saadan Maade, at vi kan staa for den sikkert strenge Kritik, der i saa Tilfælde vil blive øvet overfor os? Og er det først og fremmest gavnligt og fremtidsbetrygende for et lille Folk ikke at agte paa en endnu mindre Befolknings Ønsker med Hensyn til den statslige Forbindelse, den ønsker, med Hensyn til den Stat, sammen med hvilken den vil føre sit fremtidige Liv? Jeg tror det ikke.

Vi afviser bestemt det Slagord, som saa ofte er hørt under Agitationen: Hvor glider vi hen, naar vi begynder at afstaa dansk Land? Vi afviser ogsaa den Parallel, der er trukket med Danmarks nordlige Rigsdele. De vestindiske Øer er ikke dansk Land i national Forstand, thi Forbindelsen med Danmark har altid været løs og overfladisk. Det er Sandheden. Man kaster al Skylden paa Regeringerne for, at de ikke har gjort nok, men hvor har det kraftige Initiativ været henne i Mellemrømmene mellem Salgsplanerne hos dem her paa Rigsdagen, som, naar Salgsplanerne dukkede op, har ført en saa stærk Kritik over Regeringerne? Hvilke Foranstaltninger har de foreslaaet, hvilken kraftig Bevægelse har de rejst for at ændre det System, hvorefter Øerne hidtil er styrede, og hvilke væsentlige økonomiske Ofre har de bragt? Vi har ikke set det hidtil.

Men ogsaa Sammenligningen med vore nordlige Rigsdele glipper helt. For slet ikke at tale om Island og Færøerne vil jeg blot sige: Hvor store og værdifulde nordiske Traditioner, som gaar mange Aarhundreder tilbage, knytter os ikke til vor store nordiske Koloni, Grønland? Danmark har med Ære indskrevet sit Navn i dette Lands Historie. Andre Nordboere før Danske og vi Danske selv har ved Hans Egede og siden ved mange andre, der har virket for Oplysning og Kultur og for økonomiske Fremskridt deroppe, med Ære taget

den Opgave op. Her er der en Tradition, der naar tilbage til det ældste, Historien overhovedet melder om de nordiske Folks Virke udadtil, om deres Drift og Evne til at omfatte ogsaa fjernere Lande under deres Virkekrang. Det er store og ærefulde Traditioner, der viser langt tilbage, vi her fortsætter. Det, vi har udrettet i Grønland, er af den Natur, at det i Virkeligheden kan tages og er blevet taget til Mønster af andre Folk, der har med en beslægtet Folkestamme at gøre, og det opnaaede Resultat har været betydeligt bedre end andre Kulturfolks Samliv med den eskimoiske Race. Det udelukker selvfølgelig ikke, at der kan være begaaet Fejl, og at der kan være meget at ændre, men i det hele og store har Resultatet været et saadant, at der har vist sig at være et godt og frugtbart Virkefelt deroppe for danske Kulturbestræbelser, dansk Videnskab og danske økonomiske Bestræbelser af den forskelligste Art. Og netop set paa denne Baggrund kan jeg ikke andet end undre mig over, at man har lagt saa overordentlig ringe Vægt paa det positive, der naas ved denne Traktat, nemlig at skabe os større Tryghed for vor Besiddelse af Grønland og for en uanfægtet Udstrækning af denne til Egne, som i Fremtiden kan faa deres væsentlige Betydning. Jeg tillægger i alt Fald dette Resultat en virkelig Betydning, og jeg undrer mig over, at man fra nogle Sider synes helt at ville lukke Øjnene derfor.

Endelig ønsker jeg at udtale, at den store Overdragelsessum efter mit Partis Mening ikke bør forsvinde i det graadige Gab af stigende Udgifter, som Krigssituationen paanøder os. Efter vort Skøn bør der kun disponeres over denne Sum ved særlig Lov, og der bør disponeres over den — foruden til Opfyldelse af de moralske Forpligtelser af forskellig Art, som Adskillelsen fra Øerne skaber for os overfor forskellige Lag derovre, som vil lide udpræget Skade ved Adskillelsen — navnlig til Udvikling af vore Fremtidsmuligheder udadtil og til Styrkelse af vor Reservefond. Ved denne Udvikling af dansk Erhvervsliv og Kulturvirksomhed udadtil har vi ogsaa tænkt netop paa vor store nordiske Koloni, Grønland, hvor der utvivlsomt vil blive Brug for betydelige Virkemidler for at fuldføre de store Opgaver, som ventur os dér. Det gælder for os under de vanskelige Tider, som kommer, at samle vore Kræfter til Virken indad og udadtil, at sætte os i Stand til at løse de Opgaver, som naturligt ligger for os,